

Ο νυν διευθυντής της Βιολογίας του ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ κ. Ιατρού ανεφέρθη στο τυπικό μέρος της επιστημονικής τροχιάς της Χριστίνας Ζιούδρου. Την εν γένει επιστημονική συνεισφορά της και ειδικότερα τον ρόλο της στην επιστημονική εξέλιξη της χώρας ελπίζω να μας δοθή η ευκαιρία να αξιολογήσουμε στο άμεσο μέλλον.

Εμείς, οι κάπως νεότεροι, γνωρίσαμε την Χριστίνα Ζιούδρου τον Φεβρουάριο ή Μάρτιο του 1969, ως υπότροφοι του Κ.Π.Ε. ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ και άρτι αποφοιτήσαντες από το Χημικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Μπορείτε να φαντασθείτε την, πραγματικά, τεράστια έκπληξή μας όταν βρεθήκαμε στο (επιστημονικό) περιβάλλον του ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ: Εκεί όπου πριν μερικούς μήνες για ν' αποστάξουμε ένα υγρό, καλύπταμε τα ανοίγματα και τις ρωγμές των εκ φελλού πωμάτων με ισπανικό κηρό (βουλοκέρι), βρεθήκαμε σ' ένα φανταστικό χώρο: Εργαστήρια εφοδιασμένα με υπερ-σύγχρονα όργανα φασματοσκοπίας, χρωματογράφους, περιστρεφόμενες στήλες Teflon, εσφυρισμένες υάλινες συσκευές κάθε είδους, άφθονα και σπάνια αντιδραστήρια, μια εκπληκτική βιβλιοθήκη, ακόμη ίσως η μοναδική στην Ελλάδα, μηχανουργείο και υαλουργείο υψηλών προδιαγραφών και οτιδήποτε άλλο μπορούσε κανείς να σκεφθή. Μία πραγματική επιστημονική οάσις. Και εν μέσω αυτής της οάσεως, η Χριστίνα, η οποία είχε συμβάλει τα μέγιστα για την δημιουργία της, να βρυχάται ως λέων. Πολύ φρέσκια ακόμη από το Yale και κατόπιν το Weizmann Institute του Ισραήλ και το Michigan State των Η.Π.Α., τρώμαζε κάποιους, αλλά βοηθούσε άλλους, αυτούς που κατά την γνώμη της, ήτανε αξιόλογοι. Πολύ αυστηρή, ίσως υπερβολικώς αυστηρή με τους πρώτους, υποχωρητική αλλά και με προσφορά κάθε είδους βοήθειας με τους δεύτερους. Η Χριστίνα ποτέ δεν μας δίδαξε τεχνικά θέματα και λεπτομέρειες, όμως μας δίδαξε, με τον δικό της τρόπο τι σημαίνει Επιστήμη και τι Επιστημονική Κουλτούρα – Παράδοση και συνέχεια, και πάθος γι' αυτό που κάναμε. Με την βοήθειά της αποτινάξαμε, πολύ νωρίς και αυτό έχει σημασία, τον επιστημονικό επαρχιωτισμό μας, κάτι από το οποίο εξακολουθεί να πάσχει η σύγχρονη Ελληνική Επιστημονική κοινότητα.

Δίχως αμφιβολία η μεγαλύτερη της προσφορά υπήρξε η ικανότητά της να επηρεάζει ορισμένους ανθρώπους, να παρακάμπτει τυπικότητες και να ωθεί, όχι βέβαια πάντοτε επιτυχώς, αλλά τις περισσότερες φορές τους κατάλληλους ανθρώπους στις κατάλληλες θέσεις.

Κάποιοι της οφείλουν πολλά· ο ομιλών ανήκει σ' αυτούς που της οφείλουν, και τώρα που έφυγε το αίσθημα της οφειλής είναι πιο έντονο. Όχι μόνο πρέπει να συνηθίσουμε ότι δεν βρίσκεται πλέον μεταξύ μας, αλλά θα πρέπει να επανα-κανονικοποιήσουμε κάποιες από τις σκέψεις και δραστηριότητές μας.

Χριστίνα Αντίο.